

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

"O, ne!"

Dušica se mu je spet odprla kakor v zimskem gozdu.

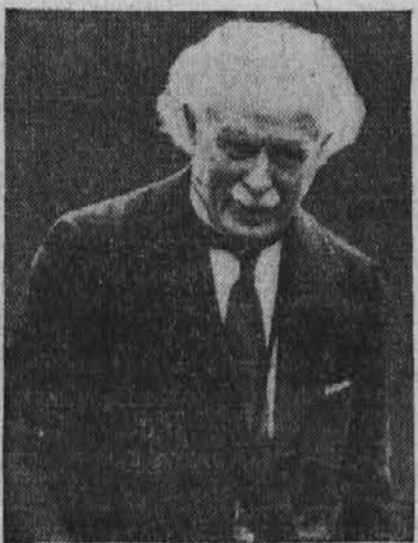
Tiho začne: "Nekdo je bila noč in nekdo je umrl. In lipa ima rumene šopke. Ker je zdaj mrtva, ne pripoveduje nikomur več: 'Repušec—dolgoušec, he-he, razkuštraj mu dolge lase, vleci, vleci, vetrič, potepušček, sleci mu kožušček! Nikogar ni, da bi me česal z nežnimi rokami, da se lasje še malo ne bi trgali, nikogar ni, da bi mi pripovedoval pravljice in znal tako presti, da bi vreteno kakor pesalo z nitjo. Izba je prazna. Križ stoji na pokopališču, na njem pa rase cvetka, ki se ji pravi srčna žalost. In druga se imenuje nevesela. Ptič nikolivec pa poje. Nikolivič!"

"Za" odprto knjigo tečejo po ponosnem obrazu počasi solze. Rame drhte pod obleko iz sive svile.

"Zdaj so samo še ljudje, ki vzdihujejo in drugega mučijo. In nikoli ni človek sam, nikoli, nikoli. Zmerom ga mora kdo popravljati, zdaj po francosko, zdaj po angleško. In gotovo ne bo nikoli bolj. Toda da se plezati skozi okno, ker ni zapaha, in tega Babetta ne ve; in potem se pride na lipo. In mesec sveti na lipo,—takrat tudi ona joka. Še zaspati se da na robu okna, ker tako prijetno diši, in v spanju se lahko pade v globino. Ljubi bog se ne bi niti preveč hudoval, saj dobro ve, kako je. Tako toplo je, in lipa se sveti s svojimi solzami, da se ti zapro oči, in s svojim vonjem te boža. Tedaj zašumi. Nežno zvonenje in tu je. Mesečina obliva njeno obleko, ki je iz srebra. Na vratu ima nakit iz visečih kapelj. Z njenih las visi bela mrežla. Potem te pogleda. Stroga je, vse pozna. Pozna trpljenje, samotnost—nikoli več. Najbolj veseli smo, če smo najbolj žalostni. Potem ostane pri tebi, dokler ne zaspiš."

Dušica molči. Tiho je, slišijo se samo še Harrove hitre črte. Gospa Hardensteinova je šla ven. Tedaj odloži Harro čopič. "Tako, za danes bo dovolj. Pojdi hitro, Dušica, in poišči gospo Hardensteinovo; rad bi jo še videl, preden odidem." Dušica gre, pa se takoj vrne. "Ni sama. Zdaj je ne maram motiti." Harro zbere svoje reči, zagrne svojo sliko in prepove otroku, da bi dvigal pregrinjalo. Tedaj se gospa Hardensteinova vrne s čisto, svetlim lesketom v očeh in pravi: "Zakaj ne pridete, Harro, v mojo sobo s stebri, ko končate?" "Nisem vas hotel motiti, gospa mati, ker je bil nekdo pri vas."

Lloyd George Dead

David Lloyd George, 82, Britain's leader in World War I, died recently at his home in Wales. He was former prime minister of England, 54 years in Commons, and recently became an earl.

Harro pogleda Dušico, da zaradi. In Harro se danes mudi domov. Z resnim pogledom se poslovi od otroka. Tedaj mu ona zakličče, kolikor ji da glas: "Besedo si mi dal, da ne boš nikomur povedal!"

"Ali sem kaj rekel, mala gospodična? Misli bodo pa vendar dovoljene..."

"Ljubi Harro, pridite vendar danes k nam, čeprav šele zvečer. Včeraj ste storili nekoga nesrečnega..."

"Dušica," je rekla prav nežno in prijazno, "kdo je pa bil?" Tedaj je nekaj šinilo čez otrokov obraz. Izenada je ovila roko okoli vratu dobre gospe matere in začela šepetati.

Harro je gledal skozi okno. Ko se je spet obrnil, je imela gospa mati otroka na kolenih in je med jokom poljubljala njene zlate lase in bele roke. Potem je vstala in si posušila solze.

"Harro, princeska je spet ljubezniva in dobra. Zdaj bo pila svojo mleko in potem pojde v posteljo. Pojdite malo v mojo sobo, Harro; za vami pridem."

Harro gre na drugo stran in pohaja med stebri, ki so že izgubili svoje smešne hlačke. Ogleduje strop in tiho žvižga. Tam je bil odveč. Razpolovljeni strop je pa res zanimiv. Sami jokajoči otroci so na njem, peščene ure, debeli cvetni vencji. Zlasti debelušasti angelček z dolgimi kodri je lep, pretresljivo joka in ima celo robec za solze.

"Dušica, zakaj mučiš gospo Hardensteinovo?" "Tudi jaz trpim."

"Vidim. In zdi se mi, da mora biti zelo hudo, ker niti svojega prijatelja ne moreš pozdraviti. Ali naj kar grem?" "Lahko, saj ne bo nič pomagalo."

"Ali res lahko? Saj ne veš, ali bom še kdaj prišel." "Tedaj vstane Dušica in zacepeta z drobno nožico. "Nočem vas več ubogati! Delala bom, kar bom hotela. Tepsti me tako ne smete." "Dušica, zakaj naju žališ—gospo Hardensteinovo, ki je tako dobra s teboj, in mene?" "Oh, Harro, stvar je žalostna, in tale angelček z robčkom je njena živa slika. Ali se niste čudili zgodbi o ženi, ki je šla v stolpu po stopnicah do srede zemlje?" "In o rožici neveseli in ptiču"

damo, se moraš tudi tako vesti. Poslal sem te h gospoj Hardensteinovi, ko je bila sama, ti pa si se vrnila in rekla, da je nekdo pri njej."

"Gospa Hardensteinova je potegnila k sebi otroka, ki se je upiral."

"Dušica," je rekla prav nežno in prijazno, "kdo je pa bil?" Tedaj je nekaj šinilo čez otrokov obraz. Izenada je ovila roko okoli vratu dobre gospe matere in začela šepetati.

Harro je gledal skozi okno. Ko se je spet obrnil, je imela gospa mati otroka na kolenih in je med jokom poljubljala njene zlate lase in bele roke. Potem je vstala in si posušila solze.

"Harro, princeska je spet ljubezniva in dobra. Zdaj bo pila svojo mleko in potem pojde v posteljo. Pojdite malo v mojo sobo, Harro; za vami pridem."

Harro gre na drugo stran in pohaja med stebri, ki so že izgubili svoje smešne hlačke. Ogleduje strop in tiho žvižga. Tam je bil odveč. Razpolovljeni strop je pa res zanimiv. Sami jokajoči otroci so na njem, peščene ure, debeli cvetni vencji. Zlasti debelušasti angelček z dolgimi kodri je lep, pretresljivo joka in ima celo robec za solze.

"Dušica, zakaj mučiš gospo Hardensteinovo?" "Tudi jaz trpim."

"Vidim. In zdi se mi, da mora biti zelo hudo, ker niti svojega prijatelja ne moreš pozdraviti. Ali naj kar grem?" "Lahko, saj ne bo nič pomagalo."

"Ali res lahko? Saj ne veš, ali bom še kdaj prišel." "Tedaj vstane Dušica in zacepeta z drobno nožico. "Nočem vas več ubogati! Delala bom, kar bom hotela. Tepsti me tako ne smete." "Dušica, zakaj naju žališ—gospo Hardensteinovo, ki je tako dobra s teboj, in mene?" "Oh, Harro, stvar je žalostna, in tale angelček z robčkom je njena živa slika. Ali se niste čudili zgodbi o ženi, ki je šla v stolpu po stopnicah do srede zemlje?" "In o rožici neveseli in ptiču"

nikoliveču," je dejal Harro. "Otrok je pesnik."

"O, Harro, kako je to pripovedovala, z visokim glasom, ki zveni kakor strune. — Moje bog, pesniško nisem navdahnjena,—toda kakor je to zvenelo—Nikolivič. Morala sem oditi k svojemu lastnemu nikoliveču."

Vzela je sinovo sliko s svoje mize in jo položila predse.

"Harro, ta soba je morala biti nekoč mrtvaška kapela, vendar pa to ne spada sem. Toda, kako naj le to popišem, nekaj, za kar ni besed. Čutila sem—razločneje ne morem reči—neko blaženo bližino. Čisto praznično in lahko mi je bilo. Zakaj ne bi stanovala v mrtvaški kapeli, če je tudi moje srce taka kapela? Da, in potem sem se vrnila. Med tem je morala mala pogledati v sobo. Ne zahtevajte, da vam ponovim, kaj mi je povedala. Res nisem bila sama."

Za trenutek je zavladal globok molk v sobi, iz katere se nikoli ne umakne sence in kjer ležita na tleh zmerom dva pasova sence, in če se sveti solnce še tako lepo—potem pa reče gospa mati odločno:

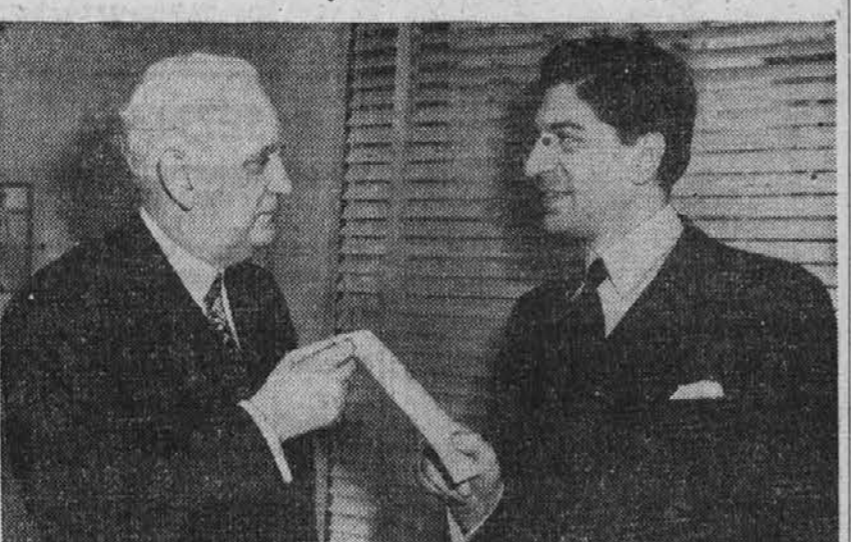
"Dovolj o meni. Samo še tole. Tu ostanem, dokler me ne požee"

Watch on the Rhine

A 9th army combat infantryman, the 1945 version of Germany's historic anthem. The wrecked Dusseldorf bridge acts as lookout station. Soon after this picture was taken the G.I. and his unit moved forward into German territory with advancing armies.

France Pays Lend-Lease Debt

The French provisional government presented the United States government with \$40,000,000 as a further installment on the accepted outstanding billings for shipments of materials made to French North and West Africa during the last two years. Leo T. Crowley is shown receiving one check from Christian Valensi of French supply council.

AMERICAN HEROES

While the SS William T. Coleman was moored beside an ammunition vessel, enemy planes set the latter afire. Radio Operator, James C. Huett, volunteered to sever the lines that held his ship as bursting bombs and blazing gasoline endangered the Coleman. Quickly he completed the hazardous operation for which he was awarded the Merchant Marine Distinguished Service Medal. His ship moved off to a safe distance; the ammunition ship sank. War Bond purchases pay for ships so badly needed to carry on this war.

nejo, ali pa, dokler ne bo moja naloga končana. Poglejte, Harro, kako se vse to lepo ujema, soba, otrok in jaz. Saj veste, da nikomur ne maram pokvariti niti ure po nepotrebnem, toda senca je tu. Ali je morda ta otrok, ki vidi duše rajnih, zapisan smrti, ali pa se drži uboge nesrečnice nekaj takega, kar dela ljudi skrivnostne in zlovesče. Ali niste videli, kako je prebledela, kako so se izpremenile njene oči? In ne bi ji bili smeli reči: 'Dalje, Dušica.' Kar zgrozila sem se pri teh besedah. Otroka ne bi bili smeli še izpodbujati."

Harro je vzkliknil: "Da bi to nežno pesniško delo ostalo skrivno v duši,—ali ne bi bilo to krivično?" "Če bi jo bili slišali, Harro! Noče več živeti z nami in k drugim hoče iti, k tistim, ki imajo lahke noge—Oh, pustite moje ubogo, začarano princesko! Če ji hočete pomagati in jo vzgojiti za življenje, ne smete pustiti, da bi se ji take korenine preveč razrasle."

"Uklonil se bom vaši modrosti, gospa mati. Pripravljen sem reči, da sem ji storil krivico in bom tudi v misli oprezen. Dejal tako nisem ničesar."

PETO POGAVLJE

Kako se praznujejo slavnostni dnevi

Čisto sinje nebo. Golobje se solnčijo na zidu, med kamenitimi kvadri silijo na dan prvi cvetovi lakotnika. Mart je pometal dvorišče, kakor bi pričakoval nadzornika. Šopek zvončkov, majhnih, plahih znanilcev pomladi, stoji na okenski polici v salonu. Čajnik je svetel, da se kar lesketa, zvitki tapet so izginiti—razvalina pričakuje zimski obisk. Voz pridrdra in Harro vzame svojo malo damo iz njega. Njene oči se iskre, saj vidi prvič razvalino, kjer se mude njene misli vsak dan. "O, Harro, tvoj vodnjak! Čudovito zelen žameten plašč si je ogrnil. O, Harro, reci mu, naj pojde!" (Dalje prihodnjice)

JUŽNI SLOVANI!

Dolžnost je naša, da moralno in materialno podpiramo osvobodilno borbo naših narodov v stari domovini.

Združeni odbor južnoslovanskih Amerikancev pred Ameriko in pred celim svetom tolmači značaj, cilje, in ideale osvobodilne borbe naših narodov.

IZVRŠITE SVOJO DOLŽNOST TAKOJ, DANES!

Poslajte svoje prispevke ZDRUŽENEMU ODBORU JUŽNOSLOVANSKIH AMERIKANČEV.

Pokažite svojemu narodu, da vam ni težko žrtvovati nekaj dolarjev, dokler oni žrtvujejo svoja življenja.

IZPOLNITE IN POSLJITE SPODNJI KUPON:

The United Committee of South-Slavic Americans 1010 Park Avenue, New York 28, N. Y.

Form with fields for Name, Address, and Contribution amount.

Ako iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

ne pozabite najprej pogledati v kolono naših malih oglasov!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO . . . POMOČI!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Enakopravnosti

